

Warszawa, 23 grudnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

A 619 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27508.

Kl. 30 e, 1.

Egon Sarcilly - Ernes
(Inzersdorf k. Wiednia, Niemcy).

Pas ratowniczy do wleczenia i przenoszenia rannych.

Zgłoszono 5 grudnia 1936 r.

Udzielono 29 października 1938 r.

Pierwszeństwo: 7 grudnia 1935 r. dla zastrz. 1—3 (Austria).

Znane już są pasy ratownicze, służące do transportowania chorych; składają się one zasadniczo z prostokątnego pasma materiału i posiadają w pobliżu swych końców ucha uchwyto- we, przymocowane na- przeciw siebie do bocznych brzegów tego pasma. W znanych tych pasach stosowano też już w celu ich usztywnienia poprzęgi, przyszyte poprzecznie do pasma materiału, przy czym ucha uchwyto- we były przyszy- wane albo do tych poprzęgów, albo też bez- pośrednio do pasma materiału. Takie pasy mają tę wadę, że z jednej strony wyrób ich jest dość kłopotliwy, a zatem również dro- gi, a z drugiej nie zapewniają tak bezpiecz- nego połączenia między uchami uchwyto- wymi a pasmem materiału względnie po-

pręgami usztywniającymi, jakie jest zasad- niczym warunkiem praktycznego stosowa- nia pasa, zwłaszcza do celów wojennych.

Wynalazek niniejszy usuwa te wady przez zastosowanie poprzęgów poprzecz- nych, sztywnych w kilku miejscach z pa- smem materiału przez całą jego szerokość tak, iż poprzęgi wystają poza podłużne brzegi pasma materiału i każda ich para tworzy po jednym uchu uchwyto- wym. Pa- sy według wynalazku niniejszego mają w porównaniu ze znanymi tę zaletę, że wy- rób ich jest znacznie prostszy, a zatem bardzo tani. Poza tym taki sposób wyko- nania uch uchwyto- wych według wynalaz- ku umożliwia bezwzględnie pewne połącze- nie tych uch z pasmem materiału. Do tego

dołącza się jeszcze zaleta właściwa także niektórym znanym już rodzajom pasów, a mianowicie brak wszelkich narządów usztywniających. Dzięki temu pasy dają się w celu ich schowania zwinąć w ten sposób, że zajmują bardzo mało miejsca, a więc mogą być noszone np. na tornistrze.

Dalsze znamiona wynalazku dotyczą specjalnego ukształtowania uch udźwignych względnie samego pasma nośnego.

Rysunek przedstawia przykład wykonania przedmiotu wynalazku w widoku z góry.

Na pasmie materiału 1 w poprzek jego brzegów podłużnych przyszyte są np. trzy pary popręgów tak, iż ich części, wystające poza materiał, tworzą ucha uchwyto-
2. Popręgi 4 biegną w poprzek całego pasma materiału, są z nim zszyte i stanowią zarazem wzmocnienie pasma materiału 1. Ze względu na wygodne ujęcie ucha 2 otacza się odcinkami węża np. z gumy lub materiału podobnego. Podłużne brzegi pasma materiału można usztywnić przez założenie ich w miejscu 1^a i zeszyte z resztą pasma materiału. Jeżeli pozostawi się końce tych zeszyć otwartymi, to powstają z nich jednocześnie zakładki podłużne 5, przez które można przesuwając drążki nośne, dzięki czemu ma się znacznie większą swobodę w wyborze narządów nośnych. Mimo że ześlizgnięcie się ranego, leżącego na pasach, przy ostrożnym przenoszeniu zdarza się rzadko, jednak można w celu uniknięcia tego zastosować jeden lub kilka popręgów przytrzymujących 6 (na rysunku uwidoczniiony jest tylko jeden taki popręg). Części tego popręgu 6, przyszyte do podłużnych brzegów pasma materiału, można łączyć ze sobą i zaciskać na ciele leżącego na pasach ranego, np. za pomocą przesuwanego guzika, haczyka lub sprzączki.

Spodnią stronę pasma materiału pozostawia się całkowicie gładką, ażeby w razie użycia pasa ratowniczego do wlecze-

nia ranego tarcie między pasmem materiału a ziemią było jak najmniejsze; w tym przypadku ranego wlecze się wyłącznie przez ciągnięcie za dwa ucha, umocowane na końcach pasma materiału.

Liczbę uch można w razie potrzeby zwiększyć. W celu utworzenia spiworu wzdłuż brzegów podłużnych i jednego brzegu poprzecznego pasma materiału 1 można przyszyć do niego drugie pasmo tego samego kształtu, przy czym w pobliżu jednego z końców pasma tworzy się otwór, najlepiej poprzeczna szczelina, przez którą do wnętrza może dostać się osoba korzystająca ze spiworu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pas ratowniczy do wleczenia i przenoszenia rannych z pasmem materiału kształtu prostokątnego, do którego przyszyte są w kilku miejscach popręgi poprzeczne, znamieny tym, że popręgi te są przyszyte do pasma materiału tak, iż częściowo wystają poza podłużne brzegi pasma materiału, a wystające części każdej pary popręgów tworzą po jednym uchu uchwyto-
2. Pas według zastrz. 1, znamieny tym, że ucha są osłonięte odcinkami węża wytworzonego z gumy lub materiału podobnego.

3. Pas według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że podłużne brzegi pasma materiału są w znany sposób założone i zszyte z pasmem tworząc podłużną zakładkę, służącą do wsunięcia drążków nośnych.

4. Pas według zastrz. 1 — 3, znamieny tym, że w celu utworzenia spiworu wzdłuż brzegów podłużnych i jednego brzegu poprzecznego pasma materiału przyszyte jest do niego drugie pasmo materiału tego samego kształtu.

Egon Sarcilly - Ernes.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

